

Viðbætur við árið 1866.

93. Reglur fyrir barnaskólann í Reykjavík, samdar og lagðar samkvæmt reglugjörð barnaskólans 27. okt. 1862 og staðfestar með bréfi kirkju- og kennslustjórnarinnar 21. febr. 1866. 1866.
21. febrúar.

Reglur fyrir barnaskólann í Reykjavík.

1. KAPÍTULI.

Um tilhögun kennslunnar og lærdómspróf.

1. grein.

Ætlunarverk skólans er, að mennta börn þau, er ganga í skólann, í guðsótta og góðum siðum og innræta þeim þá þekkingu og kunnáttu, að þau geti orðið gagnlegir borgarar.

2. grein.

Börnunum skal eptir aldri og þekkingu skipta í bekk; tala bekkjanna fer eptir því, hvað mörg börn þau eru, sem í skólann ganga, og svo eptir þekkingu þeirra; eptir þekkingu barnanna og framförum skal flytja þau úr einum bekk í annan; sè 3 bekkir í skólanum, skal ekkert barn vera lengur í hverjum bekk af hinum neðri en 2 ár; verði bekkirnir færri, svo sem 2, skal ekkert barn vera í neðri bekknum lengur en 2 ár.

3. grein.

Skildaginn fyrir því, að nokkurt barn geti komizt inn í 1. bekk, er:

1. Að það sè 7 ára gamalt og hafi engan næman veikleika.
2. Að það kveði nokkurn veginn vel að, þó ekki sè það læst.
3. Að það sè ekki illa ræmt fyrir óknytti og vonða siði.

Óski foreldrar eða vandamenn einhvers barns, er það kemur fyrst í skólann, að það setist í einhvern af hinum efri bekkjum, skulu kennarar skólans prófa þekkingu barnsins, og setja síðan barnið í þann bekk, er því bezt hentar, samkvæmt þekkingu þess.

1866.

21. febrúar.

Yfirumsjónarmenn skólans skulu einnig geta veitt leyfi til þess, að börn, þótt yngri sé en tiltekið er hér að framan, en þó eigi yngri en 6 ára, megi taka í skólann, ef þau eru nokkurn veginn læs og virðast vera með þeirri greind og sálarþroska, að þau standi jafnfætis 7 ára börnum, sem í meðallagi eru.

Skólanefndin ákveður það, eptir uppástungu dómkirkju-prestsins, hver börn, samkvæmt 30. grein reglugjörðarinnar, geti fengið veitta fríkennslu í skólanum.

Beri svo til, eptir byrjun skólaársins, að ekki geti öll þau börn fengið inntöku í skólann, sem hennar beiðast, ganga innanbæjarbörn fyrir utanbæjarbörnum, og þau börn, sem gefið er með, fyrir hinum meðgjafarlaustu.

Þegar meðgjafarbarn er tekið inn í skólann eptir byrjun skólaársins, þá skal jafnan reikna meðgjöfina frá byrjun þess mánaðar, er þá stendur yfir, og greiðist hún fyrirfram til enda þess hálfmissiris, sem þá er að líða, er barninu er veitt inntaka í skólann.

4. grein.

Samkvæmt 10. grein reglugjörðarinnar er kennslutíminn, að réttu lagi, 5 stundir á dag. En auk undanþágu þeirrar, er 10. greinin sjálf heimilar, má samt skólanefndin með samþykki skólastjórnarinnar ákveða kennslustundirnar þannig, að þær í neðstu bekk sé einungis 4 á dag. Kennslan byrjar á degi hverjum með bænagjörð og söng.

5. grein.

Öll kennsla í skólanum fer fram og er við höfð á íslenzku máli; þó má leita leyfis skólanefndarinnar til þess að einstök börn fái tilsögn á dönsku, ef þess þykir sérlega brýn þörf.

6. grein.

Í skólanum skal kenna þessar lærdómsgreinir, og haga kennslunni í þeim, sem hér segir:

1. Trúarbrögðin skal kenna í öllum bekkjum, og skal kennslunni haga eptir þroska og skilningi barnanna. Skulu kennendur jafnan hafa fyrir augum að útlista þannig lærdóma trúarbragða vorra, að börnin ekki einungis skili þau, heldur verði gagntekin af sannleika þeirra, svo það geti fært ávöxt í

1866.

21. febrúar.

líferni barnanna. Í 1. bekk skal byrjað á auðveldum biblíusögum, og kennslunni í þeim lokið, áður en barnið er tekið upp í efsta bekk. Við fræðsluna í trúarbrögðunum sjálfum skal nota hina almennu kennslubók. Jafnframt skulu börnin opt (að minnsta kosti einu sinni í viku í hinum efri bekkjum) látin lesa í biblíunni sjálfri.

Kennarar skólans skulu og að minnsta kosti einu sinni í mánuði fara með börnin í kirkju, þegar messað er. Tímakennararnir hafa ekki kaup sér í lagi fyrir þessa fylgd við börnin.

2. Íslenzkan bóklestur. Í þessari grein skal kostað kapps um, að börnin læri að lesa rétt, lipurt og áheyrilega. Til þess að náð verði þessum tilgangi, má ekki láta þau börn, sem í skólann ganga, hætta að kveða að, fyr en þau nær því af sjálfsdáðum lesa rétt. En er börnin eru farin að lesa nokkurn veginn, skal sem fyrst kenna þeim að lesa greinilega og áheyrilega eptir aðgreiningarmerkjum og innihaldi. Við bóklestur skal einkum við hafa þær bækur, sem eru lagðar til að efla og glæða hjá börnunum síðsaman og kristilegan hugsunarhátt, eða, sem miða til að fræða þau í sögu og landafræði Íslands og Danmerkur, um hinar auðveldari greinir náttúrufræðinnar, og um þau önnur efni, er þeim síðar mætti verða að notum, þá er þau mannast.

Íslenzka málfræði skal kenna þannig, að börnunum lærist hinar einföldustu grundvallarreglur hennar, svo þau bæði geti talað rétt og greinilega, og það orðið þeim til stuðnings við nám þeirra á rétttritun.

3. Skript. Hana skal kenna í öllum bekkjum. Tilgangur kennslunnar skal vera, að börnin læri að skrifa vel og rétt. Skal kennslunni því haga þannig, að börnin læri fyrst að mynda hinar auðveldustu stafamyndir og síðan hinar torveldari á reikningsspjöld sín, og skulu þau eigi fá að skrifa með penna og bleki, fyrri en góð lögun er komin á stafina. Venjast eiga börnin við að halda skrifbók sinni þokkalegri. Þeim börnum, sem svo eru langt komin í skript, að þau bæði skrifa laglega og sæmilega fljótt, skal jafnframt skriptinni kenna íslenzka rétt-

1866.

21. febrúar.

ritun, og skal kennslan í henni byrja í öðrum bekk og haldast þar til barnið fer úr skólanum.

Í efsta bekk mætti og kenna þeim börnum teikningu að nokkru leyti í stað skriptar, sem bezt væri að sèr í skript og kynni að óska þess.

4. Reikning bæði í huganum og á töflu skal kenna í öllum bekkjum og skal kennslan í þessari grein yfirgrípa allt það í praktiskum reikningi, sem hvert barn er fært um að nema. En fyrst skal kennslan byrja með því að vekja hugmynd barnanna um þýðingu talnanna og sambandið milli þeirra, jafnframt og þeim er kennt að lesa og skrifa tölur, svo að reikningurinn komist sem greiðast inn í skilning barnanna.

5. Söng skal kenna, þegar skólinn verður þess umkominn, í öllum bekkjum öllum þeim börnum, sem geta tekið á móti þeirri tilsögn.

6. Sögu Íslands skal enn fremur kenna í efsta bekk, þegar því verður við komið, svo að börnin fái skilning á því, hvernig sá tími, sem þau nú lifa á, sè spröttinn af og hafi rót sína í þeim tíma, sem liðinn er. Ber þannig að fræða börnin um hina merkustu atburði í sögu lands vors og sögu norðurlanda, svo þau fái glögga hugmynd um lífsferil þjóðar vorrar. Jafnframt þessari kennslu, en einkum meðan skortur er á hæflegri kennslubók, skal kenna ágrip af hinum merkustu viðburðum mannkynssögunnar.

7. Landafræði skal kenna í öllum bekkjum nema fyrsta bekk, og skal kennslan miða til að gefa börnunum hugmynd um samband jarðarinnar við hina aðra himinhnetti, um mynd jarðarinnar, um afstöðu landanna og hafanna á jörðunni sín á milli og hvernig náttúran hefir búið jörðina úr garði, um landa og þjóða skipun á jörðunni.

8. Dönskú skal kenna í öllum bekkjum nema fyrsta bekk, og skal kennslu í þeirri grein hagað svo, að börnin ekki að eins geti lesið sèr til gagns danskar bækur, heldur einnig komið fyrir sig orði við danska menn. Gæta skal þess, að þegar þau leggja út dönskú, temi þau sèr gott íslenzkt ordaval. Svo ber og stöku sinnum að æfa þau í danskri rættitun.

1866.

9. Fimleika skal, ef kenndir eru, kenna í öllum bekkjum og skal miða til þess að gjöra líkama barnanna sterkari og líðlegri. 21. febrúar.

7. grein.

Hvern þann dag, sem einhvert barn er reynt í einhverri þessari námsgrein eða látið hafa hana um hönd, skal kennari sá, sem barnið reynir, gefa því ákveðna einkunn þar upp á, eptir 15. gr. 3. atr., og rita hana bæði í dagbók þá eður framfarabók, er kennarinn skal halda þar yfir, og þar eptir í vitnisburðarbók barnsins, að minnsta kosti á hverjum laugardegi eður næsta dag á undan þeim ákveðnu leyfum (12. gr.). Eptir þessum daglegu einkunnum, samt siðferðis einkunn fyrir gjörvalla mánuðinn, skal taka meðaltals einkunn fyrir allan mánuðinn, að honum liðnum, og skipa börnunum niður eptir henni að upphafi næsta mánaðar.

Foreldrar eða forráðamaður hvers barns skal undirskrifa vitnisburðarbók þess um hverja helgi.

8. grein.

Öllu því, er lýtur að skóla-aga, skal hagað eptir fyrir-mælum reglugjörðarinnar 27. október 1862 9. gr., og kennara instruxinu frá sama degi 21. gr.

9. grein.

Dómkirkjupresturinn og yfirkennari skólans skulu við byrjun hvers skólaárs og við miðju þess ráðgast um það, hvernig haga skuli kennslunni og hversu mikið skuli yfirfara það næsta hálfa ár, og skal uppástungum þeirra, þegar þær hafa verið lagðar fyrir skólanefndina og þær eru samþykktar af yfirstjórn skólans, fylgt hið næst eptirfylgjandi hálfa skólaár. Svo skal og við hafa þær kennslubækur, sem dómkirkjupresturinn og yfirkennarinn eptir tíma og kringumstæðum stinga upp á og yfirstjórn skólans hefir samþykkt.

10. grein.

Dómkirkjupresturinn og yfirkennari skólans skulu eptir tilhögun þeirri, sem talað er um í 9. grein, semja lestrartöflu fyrir hvert hálfár, og skal henni fylgt hið næsta hálfár, eptir að fengizt hefir samþykki skólastjórnarinnar. Í lestrartöflu þessari skal

1866. ákveða, hversu marga tíma ætla skuli hverri kennslugrein, og 21. febrúar. hversu þeim skuli fyrirkoma á hverjum degi vikunnar.

Skólanefndin skal á ári hverju senda yfirstjórn skólans skýrslu um tilhögun kennslunnar og hina árlegu lestrartöflu.

11. grein.

Kennsluár skólans byrjar 1. dag októberm. og endar 30. dag septembermánaðar.

12. grein.

Á skólaárinu skal þá að eins vera hlé, þegar lögboðin leyfi eru, og eru þau þessi:

1. Jólaleyfi, sem byrjar að afloknu aðalprófinu í desembermán. og nær til 2. dags janúarmán., að þessum degi meðtöldum. Byrjar kennslan þá aptur 3. janúar, en beri hann upp á laugardag eða sunnudag, skal kennslan ei byrja fyrri en næsta mánuðag á eptir.

2. Páskaleyfi, sem byrjar miðvikudaginn fyrir skírdag og endar 3. í páskum, að báðum þessum dögum meðtöldum.

3. Hvítasunnuleyfi, sem byrjar laugardaginn fyrir hvítasunnu og nær til næsta þriðjudags á eptir, að báðum þessum dögum meðtöldum.

4. Sumarleyfi eða aðalleyfi, sem nær frá 14. degi maímán. til 1. dags októbermán. Í þessu leyfi skal samt foreldrum og öðrum vandamönnum heimilt að hafa börn sín í skólanum frá 1. ágúst til 30. sept., þó að eins

a, þau börn, er voru í skólanum hinn næsta vetur á undan.

b, að eigi sé færri börn, en 15 samtals, er þannig vilja sækja skólann þennan tíma.

c, að foreldrar og aðrir hlutaðeigendur fari þess á leit við skólanefndina við lok maímánaðar næst á undan.

Ætli börnin, er þannig fá skólakennslu í ágúst og sept. mánuðum, að fá framhalds inntöku í skólann skólaárið það, sem í hönd fer, þá þarf enga skólapeninga fyrir þau að greiða um tæðan tveggja mánaða tíma, en sé skólagöngu tími þeirra alveg á enda með lokum septembermán., annaðhvort af því þau verða fermd um það leyti eður af öðrum ástæðum, þá skal greiða með þeim fulla skólamedgjöf að réttri tiltölu, samkvæmt skólareglugjörðinni.

1866.

21. febrúar.

5. Þessi smáleyfi: fæðingardag konungs, sumardag fyrsta og mánudaginn í föstunngangi og tvo daga á undan hverju af þeim tveimur opinberu prófum. Auk þessa getur dómkirkju-presturinn einstöku sinnum gefið leyfi heilan eða hálfan dag og eins yfirkennarinn frá einstöku tímum.

13. grein.

Við hin opinberu próf, sem eru tvö, og fram skulu fara í desember og malmánuðum, skal þess gæta er hér segir:

1. Reyna skal hvert barn í þeirri lærdómsgrein eða list, sem því hefir verið kennd. Við hvert einstakt próf skulu auk kennarans vera viðstaddir tveir prófdómdendur, og skal að minnsta kosti annar þeirra vera einhver af þeim, er í skólanefndinni sitja, en hinn skal annaðhvort vera einhver af kennurunum við hinn lærða skóla, eður annar bæjarmaður. Yfirumsjónarmenn skólans mega og taka þátt í prófdóminum, ef þeir eru viðstaddir og óska þess.

2. Enginn má taka þátt í prófdóminum í nokkurri lærdómsgrein, nema hann hafi verið viðstaddur allt prófið í þeirri grein og bekk frá upphafi til enda.

3. Að loknu prófinu kveða viðkomandi heyrari og prófdómdendur upp dóm sinn um þekkingu barnsins með einhverjum af þeim 7 einkunnum, sem teknar eru fram í 15. grein hér á eftir, og skal af þessum sèrstöku einkunnum taka meðaltalið, sem þá verður einkunn sú, sem barnið fær í þeirri lærdómsgrein.

4. Eftir því, hvernig hverju barni gengur í aðalprófinu, ákveður formaður skólanefndarinnar með ráði kennaranna, hver börn skuli flytja upp í efra bekk.

14. grein.

Prófið skal að eins vera munnlegt í öllum lærdómsgreinum, nema þar sem það eftir eðli hlutarins hlýtur að vera skriflegt, svo sem í íslenzkri rættiritun, skript og reikningi á töflu. Í danskri rættiritun skal eigi reyna börnin við hin opinberu próf.

Í þeim bekkjum, er öll börnin læra bæði kverið og biblíu-sögurnar, skal að eins gefa eina aðaleinkunn fyrir hvorttveggja; en þar sem það eigi á sèr stað, skal gefa tvær einkunnir, sína fyrir

1866. hvort, kverið og biblíusögurnar. Eins skal í þeim bekkjum, þar
21. febrúar. sem kennd er skript og rëttiritun jafnhliða, að eins gefa eina að-
aleinkunn fyrir hvorttveggja þannig, að meðaltal einkunnanna
fyrir hvort um sig verður einkunn sú, er barnið fær í hvoru-
tveggju.

15. grein.

Við prófin skal gefa börnunum einkunnir fyrir það, hvern-
ig þau reynast í hverri lærdómsgrein eða list fyrir sig, en úr
þessum einstöku einkunnum skal aptur draga meðaltalið, er þá
verður aðaleinkunn hvers barns, og er, hvað þetta snertir, þeirra
reglna að gæta, er nú skal greina:

1. Hinar einstöku einkunnir eru 7: ágætlega, dável, vel,
sæmilega, laklega, illa, afarilla.

2. Hinir 3 prófdómendur gefa hver um sig einhverja af
þessum 7 einkunnum og verður meðaltal einkunnanna sú ein-
kunn, sem barnið fær. En þegar gefa skal börnunum að eins
eina einkunn fyrir kverið og biblíusögur, eða þá skript og rëtt-
ritun, þá skal þannig að fara, að hinir 3 prófdómendur gefa
fyrst sína einkunn fyrir hvort um sig á þann hátt, sem getið er
um í fyrra kafla þessarar greinar, og meðaltal þeirra tveggja
einkunna, sem þá koma fram, er einkunn sú, sem barnið fær í
trúarbrögðunum, þ. e. kverinu og biblíusögum, eða þá í skript
og rëttiritun samanlögðum.

3. Hinar einstöku einkunnir hafa þetta tölugildi, að

ágætlega	verður jafnt	6
ágætlega — dável	— —	$5\frac{2}{3}$
dável — ágætlega	— —	$5\frac{1}{3}$
dável	— —	5
dável — vel	— —	$4\frac{2}{3}$
vel — dável	— —	$4\frac{1}{3}$
vel	— —	4
vel — sæmilega	— —	$3\frac{2}{3}$
sæmilega — vel	— —	$3\frac{1}{3}$
sæmilega	— —	3
sæmilega — laklega	— —	$2\frac{2}{3}$
laklega — sæmilega	— —	$2\frac{1}{3}$

1886.

21. febrúar.

laklega	verður jafnt 2	
laklega — illa	— —	$1\frac{2}{3}$
illa — laklega	— —	$1\frac{1}{3}$
illa	— —	1
illa — afarilla	— —	$\frac{2}{3}$
afarilla — illa	— —	$\frac{1}{3}$
afarilla	— —	0.

4. Aðaleinkunnina skal nefna með þeirrar einkunnar nafni, sem meðaltal allra einkunnanna er næst, t. d. sè meðaltalið 5, heitir einkunnin dável, sè hún ekki meir en 4,83, heitir hún dável — vel; sè hún á hinn bóginn meiri en 5,17 heitir hún dável — ágætlega.

16. grein.

Við prófin skal hafa prófbók, staðfesta af yfrumsjónarmönnum skólans. Á hverju ári sendir skólanefndin yfrumsjónarmönnum skólans skýrslu um það, hvernig prófin hafi gengið; skal sú skýrsla vera samhljóða prófbókinni.

2. KAPÍTULI.

Um fjárhagsstjórn barnaskólans.

17. grein.

Skólanefndin hefir á hendi alla umsjón og stjórn á fjárhag skólans, og skal einn af meðlimum hennar vera gjaldkeri. Þó skal yfirstjórnendum skólans, ef sérlegar ástæður mæla með því, vera heimilt að leyfa, að bæjarstjórnin, eptir uppástungu eða meðmælum skólanefndarinnar, kveði til skólagjaldkera einhvern þann úr flokki borgara og húseigenda, sem ekki er í nefndinni.

Skólanefndin ávísar öllum þeim útgjöldum, sem ekki eru tilgreind og fastákveðin í áætlun skólans. Engin ávísun er gild, nema hana hafi undirskrifað: bæjarfógeti og 2 aðrir nefndarmenn.

18. grein.

Gjaldkeri skólans skal semja reikning að lokum hvers skólaárs, og senda skólanefndinni ekki síðar en 15. októberm.; ritar formaður nefndarinnar þá á reikning þennan og sendir bæjarfógeta til löglegrar meðferðar og endurskoðunar. Svo skal og

1866.

21. febrúar.

gjaldkeri skólans í lok hvers hálfmissiris senda skólanefndinni útdrátt af reikningi skólans. Gjaldkeri skal og sjá um, að allar tekjur skólans renni í sjóð á réttum tíma, samt halda löggilta bók yfir tekjur og útgjöld, og á bók þessi að vera skólanefndinni til eptirlita og afnota, hvenær sem formaðurinn óskar. Í gjörðabók skólanefndarinnar skal í byrjun skólaársins ritað, hver börn sé tekin í skólann og með hverjum kostum, sem og síðar þær breytingar, er á kunna að verða. Skal gefa gjaldkera ávísun um þetta, og ritar hann samkvæmt því og útgefur gjaldsedla, og krefur skólapeningana hina síðustu daga hvers hálfmissiris svo tímanlega, að skólapeningarnir geti verið greiddir í byrjun næsta hálfmissiris. Skal yfirkennarinn í þessu falli í tíma gefa honum skýrslu um, ef einhver börn ætla við hálfmissiraskiptin að ganga úr skólanum. Viðurkenningu gjaldkera fyrir greiðslu skólapeninganna skal hvert meðgjafarborn færa með sér í skólann einhvern hinna þriggja fyrstu daga hálfmissirisins og sýna yfirkennaranum, eður að öðrum kosti skriflegt leyfi frá formanni skólanefndarinnar, að greiðslunni megi í það skipti fresta ákveðið dagatal, en þessa leyfis ber foreldrum eða forráðamönnum að leita eigi seinna en degi fyrir byrjun þessa hálfmissiris, er peningarnir áttu fyrir að greiðast.

Verði misbrestur á þessu, og yfirkennarinn vísar eigi að heldur barninu burtu úr skólanum á þriðja degi með skriflegu skýrteini um, hvað burtvísuninni valdi, þá skal hann ábyrgjast skóla-sjóðnum kennslukaupið fyrir það hið sama hálfmissiri.

Hin sama regla gildir og um hvert það barn, sem tekið er í skólann eptir byrjun skólaársins og milli hinna reglulegu gjalddaga.

Kennslukaup fyrir eitt barn er 6 rd. um árið, en 80 sk. um einstaka mánuði fyrir börn sem eiga heima í Reykjavík; en fyrir utanbæjarbörn er goldið tvöfalt. Þegar systkin eru í skólanum á sama skólaári borgast fyrir hið *annað* $\frac{2}{3}$ og hið *þriðja* $\frac{1}{3}$, en ekkert fyrir það eða þau, sem þar eru framyfir. Kennslukaupið greiðist fyrirfram, eins og sagt er í 18. grein reglugjörðarinnar.

1866.

19. grein.

Að því leyti til lögtaks þarf að koma á tekjum skólans, 21. febrúar.
eptir reglugjörð 27. októbr. 1862, ber skólagjaldkera í tæka tíð
að gjöra ráðstöfun í því efni, eptir þeim ákvörðunum og reglum,
sem gilda um ólokin bæjargjöld.

3. KAPÍTULI.

Um umsjón skólahússins.

20. grein.

Skólahúsið er undir yfrumsjón skólanefndarinnar, en sér-
staklegri og daglegri gæzlu yfirkennarans, þegar hann hefir
bústað þar í sjálfu húsinu. Hann skal nákvæmlega sjá um, að
þau herbergin, sem brúkuð eru til kennslunnar, sé lokuð, og
að þau hafi engir umgang um, þegar úti er sjálfur skólatíminn
á hverjum degi og unz hann byrjar hinn næsta dag, að öðru
en þarf til að þrifa herbergin, lopta þau út og leggja í ofna.
Hann skal og gæta þess, að varlega sé farið með elda, og
hafa árvakurt eptirlit með því, að skólahúsið og áhöld þess verði
ekki fyrir skemmdum af illri meðferð, né glatist af vanhirdingu.
Fari svo, að skólabörnin skemmi eitthvað í skólanum, ber hon-
um að sjá um, að það verði borgað af umsjónarmönnum hinna
seku barna, en þau sæti fyrir það skóla-aga, ef ástæður eru til
þess. Verði skemmdir, og ekki verður með neinu móti upp-
götvæð, hver sé valdur að, borgast það af skólasjóðnum.

21. grein.

Yfirkennarinn skal halda bók yfir öll þau áhöld, sem skól-
iun á eða honum verða tillögð; bók þessari verður tilhagað
eptir því sýnishorni, er skólanefndin ákveður, og sýni hann bók
þessa skólanefndinni við árslok hver, og ritar hún í hana vott-
orð sitt. Honum ber einnig að sjá um, að skólahúsinu sé hald-
ið í góðum þrifum bæði úti og inni, og að hið litla leiksvæði,
sem börnin hafa úti, sé ætíð þökkalegt og hreint. Snjómokstur
við húsið, hreinsun á ofnum í kennsluherbergjunum og á sal-
ernum kostar skólasjóðurinn, en yfirkennarinn annast um, að það
sé gjört.

1866.

21. febrúar.

22. grein.

Þegar yfirkennari skólans hefir bústað í skólahúsinu, þá má hann ekki taka neinn til húsa inn í þau herbergi sín, hvorki einhleypa menn, nè húsfólk, nema með leyfi skólanefndarinnar. Á honum hvílir vanaleg leiguliða ábyrgð á því húsnæði í skólanum, sem hann fær leigulaust til bústaðar. Skal hann sjá um, að húsnæði hans ei verði fyrir frekari skemmdum eða fyrningu, en af sjálfu sér leiðir með sæmilegri íbúð; svo kosti hann og endurbót á öllu, sem viðgerðar þarf eða laskast eða lógast fyrir handvömm. Fágún á eldstó og ofnum í hífýlum sínum kostar yfirkennarinn sjálfur.

4. KAPÍTULI.

Um ýmisleg réttindi og skyldur kennaranna.

23. grein.

Auk hinna ákveðnu launa, 500 rd. á ári, er greiddast yfirkennaranum úr skólasjóðnum með $\frac{1}{12}$ um byrjun hvers mánaðar, fær hann *annaðhvort* húsnæði leigulaust í skólahúsinu, svo mörg herbergi og annað nauðsynlegt húsrúm, að fyllilega samsvari 60 rd. leigubústað annarstaðar í bænum, eptir því sem algengast er á hverjum tíma, eða 60 rd. húsaleigustyrk greiddan úr skólasjóðnum; enn fremur fær hann til eldiviðar handa sjálfum sér, annaðhvort eingöngu 200 hesta af mó, eða svo mikið bæði af kolum og mó, að það til samans svari 200 hestum af mó, eptir þeirri tiltölu milli þessara eldiviðartegunda, sem tiltekin er í 24. grein. Yfirkennarinn á aldrei heimtingu á meiri eldivið handa sjálfum sér, heldur en nú var sagt, hversu sem hagar hans breytist.

24. grein.

Þegar yfirkennarinn hefir húsnæði í skólahúsinu, tekur hann við því eptir úttekt og mati óvilhallra manna um, að það jafngildi 60 rd. árlegri leigu. Ber honum þá að annast um, að kennslustofunum sé haldið hreinum bæði að þvotti og fágún, sem og að lopti sé þar haldið heilnæmu og herbergin nægilega hituð. Til þess að hita nægilega 3 kennslustofur 5 stundir á dag fær hann 150 hesta af mó og verður þetta framlag aukið

eptir rætti tiltölu, ef fjórðu kennslustofunni þarf að bæta við, en minnkað að sömu tiltölu, ef kennslustundum verður fækkað eptir 4. grein. En að því leyti steinkol eru viðhöfð, skal því minna leggja til af mó þannig, að hvert skippund steinkola sé jafngildi 14 hesta af mó. Yfirkennarinn má engu farga af þessum eldivið til skólaherbergjanna, þótt afgangs verði, nè heldur brúka hann í þarfir sjálfs sín.

Fyrir forgöngu þá og fyrirhöfn, sem á yfirkennaranum hvíla eptir þessari grein, fær hann úr skólasjóði hæfilega borgun, sem einusinni er fast ákveðin, og gefst honum kostur á, að taka hana út í auknu húsnæði, ef það er til og hann kys það.

25. grein.

Þá er undirkennari verður settur við skólann, verða honum ákveðin hífýli í skólanum leigulaus, eða greiddur húsaleigustyrkur eptir reglugjörð 27. októberm. 1862.

26. grein.

Aukakennarar þeir, sem kenna í skólanum einstaka tíma fyrir umsamid verð um tímann, svo og undirkennarinn, þá er hann verður settur, eiga, þá er yfirkennarinn felur þeim það á hendur, að hafa á hendi sömu skyldur og hann með eptirlit á börnunum í kennslustundunum og millitímum, sem og hinum hversdagslegu skólastörfum, og fara í kirkju með börnunum til skiptis við yfirkennarann, og eptir því, sem hann nákvæmar ákveður; skulu þeir gjöra allt þetta án nokkurs sérstaks endurgjalds (sbr. 6. grein). Svo skulu þeir og aðstoða yfirkennarann með alla greiðslu á einkunnunum, sem og taka þátt í prófum við skólann, og ber þeim fyrir það hæfileg aukapóknun eptir því, sem skólanefndin ákveður.

1866.

21. febrúar.

UNDIRSTÖÐU-ÁÆTLUN

yfir

tekjur og útgjöld barnaskólans í Reykjavík.

Tekjur:

I. Kennslueyrir	450 rd.	„ sk.
II. Sektir	2 —	„ —
III. Gjafir	„ —	„ —
IV. Húsnæði kennarans.	60 —	„ —
V. Árlegt tillag úr bæjarsjóði	886 —	„ —
	= 1398 rd. 64 sk.	

Útgjöld:

I. Kennslukaup:

a. laun yfirkennarans	500 rd.	„ sk.
húsnæði hans	60 —	„ —
eldiviður	36 —	80 —
b. laun undirkennara	250 —	„ —
húsnæði hans	60 —	„ —
eldiviður	36 —	80 —
c. tímakennsla	200 —	„ —
	1143 rd. 64 sk.	

II. Viðhald á húsum skólans, hreinsun, gjald

til brunabóta, húsaskattur.	180 —	„ —
-------------------------------------	-------	-----

III. Eldiviður og ljós	50 —	„ —
----------------------------------	------	-----

IV. Óviss útgjöld.	25 —	„ —
----------------------------	------	-----

= 1398 rd. 64 sk.